

[Rager.]

udvalget, hvis forslag om ændringer måtte være fremkommet under anden behandling, tog sådanne op til undersøgelse og i tillægsbetænkningen udtalte sig herom.

Jeg tillod mig ved lovforslagets anden behandling bl. a. at pege på, at det ville forekomme mig mere naturligt, mere heldbringende, hvis man forhøjede tryksagsportoens i stedet for lokalportoens, men jeg har naturligvis ikke haft nogen mulighed for at bedømme, hvor stor en forhøjelse der ville kræves for at indbringe det samme provenu. Jeg pegede også på, at man kunne forhøje landsportoens med 1 eller 2 øre. Heller ikke her ved jeg, hvor stort provenuet ville blive; men jeg forstår, at udvalget ikke har interesseret sig for det, som jeg syntes var naturligt, nemlig at vise det hensyn, at man undersøgte og gav meddelelse om, hvor stort provenuet ville blive i de forskellige nævnte tilfælde. Det forstår jeg at man ikke har gjort.

Jeg må naturligvis tage til efterretning, at udvalgets flertal ikke har ønsket at gøre det, men når jeg ikke gør det stiltiende, er det, fordi jeg deri ser en lidt uheldig fremgangsmåde, og jeg vil dog advare imod, at folketinget kommer ind på, at udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling er en ren formalitet. Vi er mange, der over for befolkningen netop har peget på, at der gennem denne foranstaltning var sikret lovforslagene omhyggelig behandling; men hvis man mener at kunne nøjes med 2 eller 4 nøgne linjer, som man har gjort det i tillægsbetænkningen her, vil det ikke i længden være muligt at fastholde denne opfattelse. Det er i virkeligheden stridende mod ånden i den fremgangsmåde, som partierne var enige om burde følges.

Jeg tror derfor, det er en dårlig gerning, udvalget har gjort ved mellem anden og tredje behandling at behandle dette lovforslag så overfladisk, som det er sket. Ikke mindst gør jeg opmærksom på, at det lovforslag, som nu vedtages, slet ikke ligner det, der var til første behandling. Det var jo i virkeligheden ved anden behandling, at spørgsmålet om lokalportoens kom frem.

Jeg har villet gøre disse bemærkninger, fordi jeg tror, det er rigtigt i tide at advare imod en så overfladisk og ligeegyldig be-

handling som den, udvalget her byder folketinget.

Jeg vil derefter vende tilbage til de kendsgerninger, som ligger bag ved forslaget om lokalportoens forhøjelse. Man har hævdet, at den københavnske postbefordring var væsentlig bedre end postbefordringen på landet, og man har bl. a. . . .

Formanden: Det er nødvendigt, at der er mere ro i salen.

Rager: . . . fremhævet de mange ombæringer. Jeg har ikke foreslået reformer eller ændringer; men jeg har peget på, at for en meget stor del af den københavnske befolkning er der ingen fordel i det, som her er nævnt. Væsentlige dele af befolkningen forlader deres hjem om morgenen på et tidspunkt, hvor postomdelingen endnu ikke har fundet sted, og de kommer ret naturligt først tilbage efter deres afsluttede arbejdstid. Der ligger da deres post, og det kan være dem så ganske ligegyldigt, om den er udbragt gennem 1 eller 4 ombæringer; de får den på samme tid. Jeg kunne godt tænke mig, at man måske kunne stryge nogle ombæringer i København.

Dernæst vil jeg pege på, at den omstændighed, at posten kommer noget sent om morgenen, men måske så tidligt, som det er muligt, betyder, at en mængde forretninger selv må hente deres post på postkontoret, altså absolut ikke nogen særlig første klasses behandling.

Jeg vil endnu en gang minde om, at udvalget slet ikke i sin betænkning fandt anledning til at gøre folketingets medlemmer bekendt med, at der forelå en henvendelse fra Københavns magistrat til folketingetsudvalget. Det er vist lidt uklart, hvad der er sket. Udvalgets formand mente først at kunne hævde, at han ingen henvendelse havde fået i denne samling, men jeg kunne dokumentere over for ham, at det forholdt sig anderledes. Overborgmesteren har — efter opfordring fra borgerrepræsentationen og med magistraten bag sig — henvendt sig til udvalgets formand og protesteret imod lokalportoens forhøjelse. Overborgmesteren brugte betegnelsen, at dette var urimeligt, og anmodede udvalgets formand om at meddele udvalgets medlemmer dette synspunkt. Det er, så vidt